

ספטמבר 2020

רופא/ה נכבד/ה, רוקח/ת נכבד/ה,

Exjade 125mg, 250mg, 500mg, Dispersible tablets : הנדון

התכשירים שבנדון רשומים בישראל להתוויות הבאות:

EXJADE is indicated for the treatment of chronic iron overload due to blood transfusions (transfusional haemosiderosis) in adult and paediatric patients (aged 2 years and over).

EXJADE is also indicated for the treatment of chronic iron overload in patients with non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes aged 10 years and older.

Chelation therapy should only be initiated when there is evidence of iron overload (liver iron concentration [LIC] ≥5 mg Fe/g dry weight [dw] or serum ferritin consistently >800 µg/l). LIC is the preferred method of iron overload determination and should be used wherever available.

Deferasirox 125 mg Deferasirox 250 mg Deferasirox 500 mg :המרכיב הפעיל

ברצוננו להודיעכם על עידכון העלון לרופא ולצרכן של התכשירים בנדון.

עקב שינויים רבים בעלונים, מצורפים העלונים במלואם עם סימון השינויים.

(מידע שהתווסף מודגש בקו תחתון ,מידע שנמחק – מסומן בקו חוצה, <mark>החמרות</mark>-מודגשות בצהוב)

העלונים נשלחו לפרסום במאגר התרופות שבאתר משרד הבריאות, וניתן לקבלם מודפסים על-ידי פניה לבעל הרישום

בברכה,

עדי אלוש רוקחת ממונה

Novartis Israel Ltd.
P.O.B 7126, TEL AVIV
Tel: 972-3-9201111 Fax: 972-3-9229230

נוברטיס ישראל בע"מ.

P.O.B 7126, תל אביב

טלפון: 03-9229230 פקס: 03-9201111

This leaflet format has been determined by the Ministry of Health and the content thereof has been checked and approved in December 2015.

1. NAME OF THE MEDICINAL PRODUCT

EXJADE [®] 125 mg, 250 mg, 500 mg

2. QUALITATIVE AND QUANTITATIVE COMPOSITION

Exjade 125mg: Each dispersible tablet contains 125 mg deferasirox. Exjade 250mg: Each dispersible tablet contains 250 mg deferasirox. Exjade 500mg: Each dispersible tablet contains 500 mg deferasirox.

Excipients with known effect:

Exjade 125mg: Each dispersible tablet contains about 136 mg lactose monohydrate and 0.33mg <u>17mg</u> sodium.

Exjade 250mg: Each dispersible tablet contains about 272 mg lactose monohydrate and 0.67mg 34mg sodium.

Exjade 500mg: Each dispersible tablet contains about 544 mg lactose monohydrate and <u>10</u>.34mg 67mg sodium.

For the full list of excipients, see section 6.1.

3. PHARMACEUTICAL FORM

Dispersible tablet

Exjade 125mg: White to slightly yellow, round, flat tablets with bevelled edges and imprints (NVR on one face and J 125 on the other). <u>Approximate tablet dimensions 12 mm x 3.6 mm.</u>

Exjade 250mg: White to slightly yellow, round, flat tablets with bevelled edges and imprints (NVR on one face and J 250 on the other). Approximate tablet dimensions 15 mm x 4.7 mm.

Exjade 500mg: White to slightly yellow, round, flat tablets with bevelled edges and imprints (NVR on one face and J 500 on the other). <u>Approximate tablet dimensions 20 mm x 5.6 mm.</u>

4. CLINICAL PARTICULARS

4.1 Therapeutic indications

EXJADE is indicated for the treatment of chronic iron overload due to blood transfusions (transfusional haemosiderosis) in adult and paediatric patients (aged 2 years and over).

EXJADE is also indicated for the treatment of chronic iron overload in patients with non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes aged 10 years and older.

Chelation therapy should only be initiated when there is evidence of iron overload (liver iron concentration [LIC] \geq 5 mg Fe/g dry weight [dw] or serum ferritin consistently >800 µg/l). LIC is the

preferred method of iron overload determination and should be used wherever available.

4.2 Posology and method of administration

Treatment with EXJADE should be initiated and maintained by physicians experienced in the treatment of chronic iron overload.

Posology -

transfusional Transfusional iron overload

It is recommended that treatment be started after the transfusion of approximately 20 units (about 100 ml/kg) of packed red blood cells (PRBC) or when there is evidence from clinical monitoring that chronic iron overload is present (e.g. serum ferritin >1,000 μ g/l). Doses (in mg/kg) must be calculated and rounded to the nearest whole tablet size.

The goals of iron chelation therapy are to remove the amount of iron administered in transfusions and, as required, to reduce the existing iron burden.

<u>Caution should be taken during chelation therapy to minimise the risk of overchelation in all patients (see section 4.4).</u>

Table 1 Recommended doses for transfusional iron overload

	Dispersible tablets	Transfusions		Serum
				ferritin
Starting dose	20 mg/kg/day	After 20 units (about	<u>or</u>	$>1,000 \mu g/1$
		100 ml/kg) of PRBC		
Alternative	30 mg/kg/day	>14 ml/kg/month of		
starting doses		PRBC (approx.		
		>4 units/month for an		
	40	adult)		
	10 mg/kg/day	<pre><7 ml/kg/month of PRBC</pre>		
		(approx. <2 units/month		
Earnationts	Half of defenence in a doca	for an adult)		
For patients well managed	Half of deferoxamine dose			
on				
<u>deferoxamine</u>				
Monitoring				Monthly
Target range				500-1,000 μg/l
Adjustment	Increase			$>2,500 \mu g/1$
steps	5-10 mg/kg/day			, 0
<u>(every</u>	Up to 40 mg/kg/day			
<u>3-6 months)</u>				
	<u>Decrease</u>			
	5_10 mg/kg/day			$<2,500 \mu g/1$
	In patients treated			
	with doses >30 mg/kg/day			
	3371			700 1 000 /I
	-When target is reached			<u>500-1,000 μg/l</u>
Maximum dose	40 mg/kg/day			
<u> </u>	iv mg/ng/uuj			
Consider				<500 μg/l
interruption				

Starting dose

The recommended initial daily dose of EXJADE is 20 mg/kg body weight.

An initial daily dose of 30 mg/kg may be considered for patients who require reduction of elevated body iron levels and who are also receiving more than 14 ml/kg/month of packed red blood cells (approximately >4 units/month for an adult).

An initial daily dose of 10 mg/kg may be considered for patients who do not require reduction of body iron levels and who are also receiving less than 7 ml/kg/month of packed red blood cells (approximately <2 units/month for an adult). The patient's response must be monitored and a dose increase should be considered if sufficient efficacy is not obtained (see section 5.1).

For patients already well managed on treatment with deferoxamine, a starting dose of EXJADE that is numerically half that of the deferoxamine dose could be considered (e.g. a patient receiving 40 mg/kg/day of deferoxamine for 5 days per week (or equivalent) could be transferred to a starting

daily dose of 20 mg/kg/day of EXJADE). When this results in a daily dose less than 20 mg/kg body weight, the patient's response must be monitored and a dose increase should be considered if sufficient efficacy is not obtained (see section 5.1).

Dose adjustment

It is recommended that serum ferritin be monitored every month and that the dose of EXJADE be adjusted, if necessary, every 3 to 6 months based on the trends in serum ferritin. Dose adjustments may be made in steps of 5 to 10 mg/kg and are to be tailored to the individual patient's response and therapeutic goals (maintenance or reduction of iron burden). In patients not adequately controlled with doses of 30 mg/kg (e.g. serum ferritin levels persistently above 2,500 µg/l and not showing a decreasing trend over time), doses of up to 40 mg/kg may be considered. The availability of long-term efficacy and safety data with EXJADE used at doses above 30 mg/kg is currently limited (264 patients followed for an average of 1 year after dose escalation). If only very poor haemosiderosis control is achieved at doses up to 30 mg/kg, a further increase (to a maximum of 40 mg/kg) may not achieve satisfactory control, and alternative treatment options may be considered. If no satisfactory control is achieved at doses above 30 mg/kg, treatment at such doses should not be maintained and alternative treatment options should be considered whenever possible. Doses above 40 mg/kg are not recommended because there is only limited experience with doses above this level.

In patients treated with doses greater than 30 mg/kg, dose reductions in steps of 5 to 10 mg/kg should be considered when control has been achieved (e.g. serum ferritin levels persistently below 2,500 μ g/l and showing a decreasing trend over time). In patients whose serum ferritin level has reached the target (usually between 500 and 1,000 μ g/l), dose reductions in steps of 5 to 10 mg/kg should be considered to maintain serum ferritin levels within the target range and to minimise the risk of overchelation. If serum ferritin falls consistently below 500 μ g/l, an interruption of treatment should be considered (see section 4.4).

Posology

nonNon-transfusion-dependent thalassaemia syndromes

Chelation therapy should only be initiated when there is evidence of iron overload (liver iron concentration [LIC] ≥ 5 mg Fe/g dry weight [dw] or serum ferritin consistently $> 800 \,\mu\text{g/l}$). LIC is the preferred method of iron overload determination and should be used wherever available. Caution should be taken during chelation therapy to minimise the risk of over-chelation in all patients (see section 4.4).

Table 2 Recommended doses for non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes

	Dispersible tablets	Liver iron concentration (LIC)*		Serum ferritin
Starting dose	10 mg/kg/day	≥5 mg Fe/g dw	<u>or</u>	>800 μg/l
Monitoring				Monthly
	<u>Increase</u>			
Adjustment steps	5-10 mg/kg/day	≥7 mg Fe/g dw	<u>or</u>	$>2,000 \mu g/1$
(every 3-6 months)	<u>Decrease</u>			
	5-10 mg/kg/day	<7 mg Fe/g dw	or	$\leq 2,000 \mu g/1$
Maximum	20 mg/kg/day			
dose				
	10 mg/kg/day For adults For paediatric patients	not assessed	<u>and</u>	<u>≤2,000 μg/l</u>
<u>Interruption</u>		<3 mg Fe/g dw	<u>or</u>	<300 μg/l
Retreatment	<u> </u>	Not recommended		

^{*}LIC is the preferred method of iron overload determination.

Starting dose

The recommended initial daily dose of EXJADE in patients with non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes is 10 mg/kg body weight.

Dose adjustment

It is recommended that serum ferritin be monitored every month to assess the patient's response to therapy and to minimise the risk of overchelation (see section 4.4). After every 3 to 6 months of treatment, a dose increase in increments of 5 to 10 mg/kg should be considered if the patient's LIC is \geq 7 mg Fe/g dw, or if serum ferritin is consistently >2,000 µg/l and not showing a downward trend, and the patient is tolerating the medicinal product well. Doses above 20 mg/kg are not recommended because there is no experience with doses above this level in patients with non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes.

In patients in whom LIC was not assessed and serum ferritin is $\leq 2,000 \,\mu \text{g/l}$, dosing should not exceed 10 mg/kg.

For patients in whom the dose was increased to >10 mg/kg, dose reduction to 10 mg/kg or less is recommended when LIC is <7 mg Fe/g dw or serum ferritin is \leq 2,000 µg/l.

Treatment cessation

Once a satisfactory body iron level has been achieved (LIC <3 mg Fe/g dw or serum ferritin <300 μ g/l), treatment should be stopped. There are no data available on the retreatment of patients who reaccumulate iron after having achieved a satisfactory body iron level and therefore retreatment cannot be recommended.

Special populations

Elderly patients (≥65 years of age)

The dosing recommendations for elderly patients are the same as described above. In clinical trialsstudies, elderly patients experienced a higher frequency of adverse reactions than younger patients (in particular, diarrhoea) and should be monitored closely for adverse reactions that may require a dose adjustment.

Paediatric population

Transfusional iron overload:

The dosing recommendations for paediatric patients aged 2 to 17 years with transfusional iron overload are the same as for adult patients (see section 4.2). It is recommended that serum ferritin be monitored every month to assess the patient's response to therapy and to minimise the risk of overchelation (see section 4.4). Changes in weight of paediatric patients over time must be taken into account when calculating the dose.

In children with transfusional iron overload aged between 2 and 5 years, exposure is lower than in adults (see section 5.2). This age group may therefore require higher doses than are necessary in adults. However, the initial dose should be the same as in adults, followed by individual titration.

Non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes:

In paediatric patients with non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes, dosing should not exceed 10 mg/kg. In these patients, closer monitoring of LIC and serum ferritin is essential to avoid overchelation: (see section 4.4). In addition to monthly serum ferritin assessments, LIC should be monitored every three months when serum ferritin is $\leq 800 \, \mu g/l$.

Children from birth to 23 months:

The safety and efficacy of EXJADE in children from birth to 23 months of age have not been established. No data are available.

Patients with renal impairment

EXJADE has not been studied in patients with renal impairment and is contraindicated in patients

with estimated creatinine clearance <60 ml/min (see sections 4.3 and 4.4).

Patients with hepatic impairment

EXJADE is not recommended in patients with severe hepatic impairment (Child-Pugh Class C). In patients with moderate hepatic impairment (Child-Pugh Class B), the dose should be considerably reduced followed by progressive increase up to a limit of 50% (see sections 4.4 and 5.2), and EXJADE must be used with caution in such patients. Hepatic function in all patients should be monitored before treatment, every 2 weeks during the first month and then every month (see section 4.4).

Method of administration

For oral use.

EXJADE must be taken once daily on an empty stomach at least 30 minutes before food, preferably at the same time each day (see sections 4.5 and 5.2).

The tablets are dispersed by stirring in a glass of water or orange or apple juice (100 to 200 ml) until a fine suspension is obtained. After the suspension has been swallowed, any residue must be resuspended in a small volume of water or juice and swallowed. The tablets must not be chewed or swallowed whole (see also section 6.2).

4.3 Contraindications

Hypersensitivity to the active substance or to any of the excipients listed in section 6.1.

Combination with other iron chelator therapies as the safety of such combinations has not been established (see section 4.5).

Patients with estimated creatinine clearance <60 ml/min.

4.4 Special warnings and precautions for use

Renal function:

EXJADE <u>Deferasirox</u> has been studied only in patients with baseline serum creatinine within the age-appropriate normal range.

During clinical trialsstudies, increases in serum creatinine of >33% on ≥2 consecutive occasions, sometimes above the upper limit of the normal range, occurred in about 36% of patients. These were dose-dependent. About two-thirds of the patients showing serum creatinine increase returned below the 33% level without dose adjustment. In the remaining third the serum creatinine increase did not always respond to a dose reduction or a dose interruption. In some cases, only a stabilisation of the serum creatinine values has been observed after dose reduction. Cases of acute renal failure have been reported following post-marketing use of deferasirox EXJADE (see section 4.8). In some post-marketing cases, renal function deterioration has led to renal failure requiring temporary or permanent dialysis.

The causes of the rises in serum creatinine have not been elucidated. Particular attention should therefore be paid to monitoring of serum creatinine in patients who are concomitantly receiving medicinal products that depress renal function, and in patients who are receiving high doses of deferasiroxEXJADE and/or low rates of transfusion (<7 ml/kg/month of packed red blood cells or <2 units/month for an adult). While no increase in renal adverse events was observed after dose escalation of EXJADE to doses above 30 mg/kg in clinical trialsstudies, an increased risk of renal adverse events with EXJADE doses above 30 mg/kg cannot be excluded.

It is recommended that serum creatinine be assessed in duplicate before initiating therapy. **Serum**

creatinine, creatinine clearance (estimated with the Cockcroft-Gault or MDRD formula in adults and with the Schwartz formula in children) and/or plasma cystatin C levels should be monitored prior to therapy, weekly in the first month after initiation or modification of therapy with EXJADE, and monthly thereafter. Patients with pre-existing renal conditions and patients who are receiving medicinal products that depress renal function may be more at risk of complications. Care should be taken to maintain adequate hydration in patients who develop diarrhoea or vomiting.

There have been post-marketing reports of metabolic acidosis occurring during treatment with deferasiroxEXJADE. The majority of these patients had renal impairment, renal tubulopathy (Fanconi's_syndrome) or diarrhoea, or conditions where acid-base imbalance is a known complication. Acid-base balance should be monitored as clinically indicated in these populations. Interruption of EXJADE therapy should be considered in patients who develop metabolic acidosis.

Post-marketing cases of severe forms of renal tubulopathy (such as Fanconi syndrome) and renal failure associated with changes in consciousness in the context of hyperammonaemic encephalopathy have been reported in patients treated with deferasirox, mainly in children. It is recommended that hyperammonaemic encephalopathy be considered and ammonia levels measured in patients who develop unexplained changes in mental status while on Exjade therapy.

Table 3 Dose adjustment and interruption of treatment for renal monitoring

	Serum creatinine		Creatinine clearance	
Before initiation of	Twice (2x)	and	Once (1x)	
therapy				
Contraindicated			<60 ml/min	
Monitoring				
- First month after	Weekly	<u>and</u>	Weekly	
start of therapy or				
dose modification				
- Thereafter	<u>Monthly</u>	and	Monthly	
Reduction of daily dose by 10 mg/kg/day,				
if following renal parameters are observed at two consecutive visits and cannot be attributed to other				
<u>causes</u>				
Adult patients	>33% above pre-treatment	<u>and</u>	Decreases <lln* (<90="" min)<="" ml="" td=""></lln*>	
	average			
Paediatric patients	> age appropriate ULN**	and/or	Decreases <lln* (<90="" min)<="" ml="" td=""></lln*>	
After dose reduction, interrupt treatment, if				
Adult and paediatric	Remains >33% above pre-	and/or	Decreases <lln* (<90="" min)<="" ml="" td=""></lln*>	
	treatment average			

^{*}LLN: lower limit of the normal range

Treatment may be reinitiated depending on the individual clinical circumstances.

Dose reduction or interruption may be also considered if abnormalities occur in levels of markers of renal tubular function and/or as clinically indicated:

- Proteinuria (test should be performed prior to therapy and monthly thereafter)
- Glycosuria in non-diabetics and low levels of serum potassium, phosphate, magnesium or urate, phosphaturia, aminoaciduria (monitor as needed).

Renal tubulopathy has been mainly reported in children and adolescents with beta-thalassaemia treated with EXJADE.

<u>Patients should be referred to a renal specialist, and further specialised investigations (such as renal biopsy)</u> may be considered if the following occur despite dose reduction and interruption:

^{**}ULN: upper limit of the normal range

- Serum creatinine remains significantly elevated and
- Persistent abnormality in another marker of renal function (e.g. proteinuria, Fanconi Syndrome).

For adult patients, the daily dose may be reduced by 10 mg/kg if a rise in serum creatinine by >33% above the average of the pre-treatment measurements and estimated creatinine clearance decreases below the lower limit of the normal range (<90 ml/min) are seen at two consecutive visits, and cannot be attributed to other causes (see section 4.2). For paediatric patients, the dose may be reduced by 10 mg/kg if estimated creatinine clearance decreases below the lower limit of the normal range (<90 ml/min) and/or serum creatinine levels rise above the age appropriate upper limit of normal at two consecutive visits.

After a dose reduction, for adult and paediatric patients, treatment should be interrupted if a rise in serum creatinine >33% above the average of the pre treatment measurements is observed and/or the calculated creatinine clearance falls below the lower limit of the normal range. Treatment may be reinitiated depending on the individual clinical circumstances.

Tests for proteinuria should be performed monthly. As needed, additional markers of renal tubular function (e.g. glycosuria in non-diabetics and low levels of serum potassium, phosphate, magnesium or urate, phosphaturia, aminoaciduria) may also be monitored. Dose reduction or interruption may be considered if there are abnormalities in levels of tubular markers and/or if clinically indicated. Renal tubulopathy has been mainly reported in children and adolescents with beta-thalassaemia treated with EXJADE.

If, despite dose reduction and interruption, the serum creatinine remains significantly elevated and there is also persistent abnormality in another marker of renal function (e.g. proteinuria, Fanconi's Syndrome), the patient should be referred to a renal specialist, and further specialised investigations (such as renal biopsy) may be considered.

Hepatic function:

Liver function test elevations have been observed in patients treated with <u>deferasirox EXJADE</u>. Post-marketing cases of hepatic failure some of which were fatal, have been reported. Severe forms associated with changes in consciousness in the context of hyperammonaemic encephalopathy, may occur in patients treated with deferasirox, particularly in children. It is recommended that hyperammonaemic encephalopathy be considered and ammonia levels measured in patients who develop unexplained changes in mental status while on Exjade therapy. Care should be taken to maintain adequate hydration in patients who experience volume-depleting events (such as diarrhoea or vomiting), particularly in children with acute illness., sometimes fatal, have been reported in patients treated with <u>deferasirox EXJADE</u>. Most reports of hepatic failure involved patients with significant <u>comorbidities including pre-existing chronic liver conditions (including cirrhosis and hepatitis C) and multi-organ failure</u>. However, tThe role of <u>deferasirox EXJADE</u> as a contributing or aggravating factor cannot be excluded (see section 4.8).

It is recommended that serum transaminases, bilirubin and alkaline phosphatase be checked before the initiation of treatment, every 2 weeks during the first month and monthly thereafter. If there is a persistent and progressive increase in serum transaminase levels that cannot be attributed to other causes, EXJADE should be interrupted. Once the cause of the liver function test abnormalities has been clarified or after return to normal levels, cautious re-initiation of treatment at a lower dose followed by gradual dose escalation may be considered.

EXJADE is not recommended in patients with severe hepatic impairment (Child-Pugh Class C) (see section 5.2).

Cable 4 Summary of safety monitoring recommendations:				
Test	Frequency			
Serum creatinine, creatinine clearance and/or plasma cystatin C	In duplicate prior to therapy. Weekly during first month of therapy and during first month or after dose modification. Monthly thereafter.			
Creatinine clearance and/or plasma cystatin C	Prior to therapy. Weekly during first month of therapy or after dose modification. Monthly thereafter.			
Proteinuria	Prior to therapy. Monthly thereafter. Monthly			
Other markers of renal tubular function (such as glycosuria in non-diabetics and low levels of serum potassium, phosphate, magnesium or urate, phosphaturia, aminoaciduria)	As needed.			
Serum transaminases, bilirubin, alkaline phosphatase	Prior to therapy. Every 2 weeks during first month of therapy. Monthly thereafter.			
Auditory and ophthalmic testing	Prior to therapy. Annually thereafter.			
Body weight, height and sexual development	Prior to therapy. Annually in paediatric patients.			

In patients with a short life expectancy (e.g. high-risk myelodysplastic syndromes), especially when co-morbidities could increase the risk of adverse events, the benefit of EXJADE might be limited and may be inferior to risks. As a consequence, treatment with EXJADE is not recommended in these patients.

Caution should be used in elderly patients due to a higher frequency of adverse reactions (in particular, diarrhoea).

Data in children with non-transfusion-dependent thalassaemia are very limited (see section 5.1). As a consequence, EXJADE therapy should be closely monitored to detect <u>side effectsadverse reactions</u> and to follow iron burden in the paediatric population. In addition, before treating heavily iron-overloaded children with non-transfusion-dependent thalassaemia with EXJADE, the physician should be aware that the consequences of long-term exposure in such patients are currently not known.

Gastrointestinal disorders

Upper gastrointestinal ulceration and haemorrhage have been reported in patients, including children and adolescents, receiving <u>deferasiroxEXJADE</u>. Multiple ulcers have been observed in some patients (see section 4.8). There have been reports of ulcers complicated with digestive perforation. Also, there have been reports of fatal gastrointestinal haemorrhages, especially in elderly patients who had haematological malignancies and/or low platelet counts. Physicians and patients should remain alert for signs and symptoms of gastrointestinal ulceration and haemorrhage during EXJADE therapy. In case of gastrointestinal ulceration or haemorrhage, EXJADE should be discontinued and promptly

initiate additional evaluation and treatment must be promptly initiated if a serious gastrointestinal adverse reaction is suspected. Caution should be exercised in patients who are taking EXJADE in combination with substances that have known ulcerogenic potential, such as NSAIDs, corticosteroids, or oral bisphosphonates, in patients receiving anticoagulants and in patients with platelet counts below $50,000/\text{mm}^3$ ($50 \times 10^9/\text{l}$) (see section 4.5).

Skin disorders

Skin rashes may appear during EXJADE treatment. The rashes resolve spontaneously in most cases. When interruption of treatment may be necessary, treatment may be reintroduced after resolution of the rash, at a lower dose followed by gradual dose escalation. In severe cases this reintroduction could be conducted in combination with a short period of oral steroid administration. Severe cutaneous adverse reactions (SCARs) including Cases of Stevens-Johnson syndrome (SJS) and toxic epidermal necrolysis (TEN) and drug reaction with eosinophilia and systemic symptoms (DRESS), which could be life-threatening or fatal, have been reported post marketing. The risk of other more severe skin reactions including (TEN [toxic epidermal necrolysis], DRESS [(drug reaction with eosinophilia and systemic symptoms]) cannot be excluded. If SJS or any SCAR other severe skin reaction is suspected, EXJADE should be discontinued immediately and should not be reintroduced. At the time of prescription, patients should be advised of the signs and symptoms of severe skin reactions, and be closely monitored.

Hypersensitivity reactions

Cases of serious hypersensitivity reactions (such as anaphylaxis and angioedema) have been reported in patients receiving <u>deferasirox</u>EXJADE, with the onset of the reaction occurring in the majority of cases within the first month of treatment (see section 4.8). If such reactions occur, EXJADE should be discontinued and appropriate medical intervention instituted. Deferasirox should not be reintroduced in patients who have experienced a hypersensitivity reaction due to the risk of anaphylactic shock (see section 4.3).

Vision and hearing

Auditory (decreased hearing) and ocular (lens opacities) disturbances have been reported (see section 4.8). Auditory and ophthalmic testing (including fundoscopy) is recommended before the start of treatment and at regular intervals thereafter (every 12 months). If disturbances are noted during the treatment, dose reduction or interruption may be considered.

Blood disorders

There have been post-marketing reports of leukopenia, thrombocytopenia or pancytopenia (or aggravation of these cytopenias) and of aggravated anaemia in patients treated with deferasiroxEXJADE. Most of these patients had pre-existing haematological disorders that are frequently associated with bone marrow failure. However, a contributory or aggravating role cannot be excluded. Interruption of treatment should be considered in patients who develop unexplained cytopenia.

Other considerations

Monthly monitoring of serum ferritin is recommended in order to assess the patient's response to therapy and to avoid overchelation (see section 4.2). Dose reduction or closer monitoring of renal and hepatic function, and serum ferritin levels are recommended during periods of treatment with high doses and when serum ferritin levels are close to the target range. If serum ferritin falls consistently below $500 \, \mu g/l$ (in transfusional iron overload) or below $300 \, \mu g/l$ (in non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes), an interruption of treatment should be considered.

The results of the tests for serum creatinine, serum ferritin and serum transaminases should be recorded and regularly assessed for trends. The results should also be noted in the provided patient's booklet.

In one-two clinical studystudies, growth and sexual development of paediatric patients treated with

<u>deferasirox</u>EXJADE for up to 5 years were not affected (see section 4.8). However, as a general precautionary measure in the management of paediatric patients with transfusional iron overload, body weight, height and sexual development should be monitored <u>prior to therapy</u> and at regular intervals (every 12 months).

Cardiac dysfunction is a known complication of severe iron overload. Cardiac function should be monitored in patients with severe iron overload during long-term treatment with EXJADE.

Lactose content

The tablets contain lactose. Patients with rare hereditary problems of galactose intolerance, the Lapp lactase deficiency or, glucose-galactose malabsorption or severe lactase deficiency should not take this medicinale product.

4.5 Interaction with other medicinal products and other forms of interaction

The safety of EXJADE in combination with other iron chelators has not been established. Therefore, it must not be combined with other iron chelator therapies (see section 4.3).

The concomitant administration of EXJADE with substances that have known ulcerogenic potential, such as NSAIDs (including acetylsalicylic acid at high dosage), corticosteroids or oral bisphosphonates may increase the risk of gastrointestinal toxicity (see section 4.4). The concomitant administration of EXJADE with anticoagulants may also increase the risk of gastrointestinal haemorrhage. Close clinical monitoring is required when deferasirox is combined with these substances.

Interaction with food

The bioavailability of deferasirox was increased to a variable extent when taken along with food. EXJADE must therefore be taken on an empty stomach at least 30 minutes before food, preferably at the same time each day (see sections 4.2 and 5.2).

Agents that may decrease EXJADE systemic exposure

Deferasirox metabolism depends on UGT enzymes. In a healthy volunteer study, the concomitant administration of EXJADE (single dose of 30 mg/kg) and the potent UGT inducer, rifampicin, (repeated dose of 600 mg/day) resulted in a decrease of deferasirox exposure by 44% (90% CI: 37% - 51%). Therefore, the concomitant use of EXJADE with potent UGT inducers (e.g. rifampicin, carbamazepine, phenytoin, phenobarbital, ritonavir) may result in a decrease in EXJADE efficacy. The patient's serum ferritin should be monitored during and after the combination, and the dose of EXJADE adjusted if necessary.

Cholestyramine significantly reduced the deferasirox exposure in a mechanistic study to determine the degree of enterohepatic recycling (see section 5.2).

Interaction with midazolam and other agents metabolised by CYP3A4

In a healthy volunteer study, the concomitant administration of EXJADE and midazolam (a CYP3A4 probe substrate) resulted in a decrease of midazolam exposure by 17% (90% CI: 8% - 26%). In the clinical setting, this effect may be more pronounced. Therefore, due to a possible decrease in efficacy, caution should be exercised when deferasirox is combined with substances metabolised through CYP3A4 (e.g. ciclosporin, simvastatin, hormonal contraceptive agents, bepridil, ergotamine).

Interaction with repaglinide and other agents metabolised by CYP2C8

In a healthy volunteer study, the concomitant administration of <u>deferasirox_EXJADE</u> as a moderate CYP2C8 inhibitor (30 mg/kg daily), with repaglinide, a CYP2C8 substrate, given as a single dose of 0.5 mg, increased repaglinide AUC and C_{max} about 2.3-fold (90% CI [2.03-2.63]) and 1.6-fold (90% CI [1.42-1.84]), respectively. Since the interaction has not been established with dosages higher than

0.5 mg for repaglinide, the concomitant use of deferasirox with repaglinide should be avoided. If the combination appears necessary, careful clinical and blood glucose monitoring should be performed (see section 4.4). An interaction between deferasirox and other CYP2C8 substrates like paclitaxel cannot be excluded.

Interaction with theophylline and other agents metabolised by CYP1A2

In a healthy volunteer study, the concomitant administration of EXJADE as a CYP1A2 inhibitor (repeated dose of 30 mg/kg/day) and the CYP1A2 substrate theophylline (single dose of 120 mg) resulted in an increase of theophylline AUC by 84% (90% CI: 73% to 95%). The single dose C_{max} was not affected, but an increase of theophylline C_{max} is expected to occur with chronic dosing. Therefore, the concomitant use of deferasirox with theophylline is not recommended. If EXJADE and theophylline are used concomitantly, monitoring of theophylline concentration and theophylline dose reduction should be considered. An interaction between EXJADE and other CYP1A2 substrates cannot be excluded. For substances that are predominantly metabolised by CYP1A2 and that have a narrow therapeutic index (e.g. clozapine, tizanidine), the same recommendations apply as for theophylline.

Other information

The concomitant administration of EXJADE and aluminium-containing antacid preparations has not been formally studied. Although deferasirox has a lower affinity for aluminium than for iron, it is not recommended to take EXJADE tablets with aluminium-containing antacid preparations.

The concomitant administration of Exjade with substances that have known ulcerogenic potential, such as NSAIDs (including acetylsalicylic acid at high dosage), corticosteroids or oral bisphosphonates may increase the risk of gastrointestinal toxicity (see section 4.4). The concomitant administration of Exjade with anticoagulants may also increase the risk of gastrointestinal haemorrhage. Close clinical monitoring is required when deferasirox is combined with these substances.

The concomitant administration of EXJADE and vitamin C has not been formally studied. Doses of vitamin C up to 200 mg per day have not been associated with adverse consequences.

No interaction was observed between EXJADE and digoxin in healthy adult volunteers.

Concomitant administration of Exjade and busulfan resulted in an increase of busulfan exposure (AUC), but the mechanism of the interaction remains unclear. If possible, evaluation of the pharmacokinetics (AUC, clearance) of a busulfan test dose should be performed to allow dose adjustment.

4.6 Fertility, pregnancy and lactation

Pregnancy

No clinical data on exposed pregnancies are available for deferasirox. Studies in animals have shown some reproductive toxicity at maternally toxic doses (see section 5.3). The potential risk for humans is unknown.

As a precaution, it is recommended that EXJADE is not used during pregnancy unless clearly necessary.

EXJADE may decrease the efficacy of hormonal contraceptives (see section 4.5). Women of childbearing potential are recommended to use additional or alternative non-hormonal methods of contraception when using EXJADE.

Breast-feeding

In animal studies, deferasirox was found to be rapidly and extensively secreted into maternal milk. No effect on the offspring was noted. It is not known if deferasirox is secreted into human milk. Breast-feeding while taking EXJADE is not recommended.

Fertility

No fertility data is available for humans. In animals, no adverse effects on male or female fertility were found (see section 5.3).

4.7 Effects on ability to drive and use machines

EXJADE has minor influence on the ability to drive and use machines. No studies on the effects of EXJADE on the ability to drive and use machines have been performed. Patients experiencing the uncommon adverse reaction of dizziness should exercise caution when driving or operating machinery machines (see section 4.8).

4.8 Undesirable effects

Summary of the safety profile

The most frequent reactions reported during chronic treatment with EXJADE in adult and paediatric patients include gastrointestinal disturbances in about 26% of patients (mainly nausea, vomiting, diarrhoea or abdominal pain) and skin rash in about 7% of patients. Diarrhoea is reported more commonly in paediatric patients aged 2 to 5 years and in the elderly. These reactions are dose-dependent, mostly mild to moderate, generally transient and mostly resolve even if treatment is continued.

During clinical studies, dose-dependent trials, increases in serum creatinine of >33% on two or more consecutive occasions, sometimes above the upper limit of the normal range, occurred in about 36% of patients, though most remained within the normal range. Decreases in mean creatinine clearance have been observed in both paediatric and adult patients with beta-thalassemia and iron overload during the first year of treatment, but there is evidence that this does not decrease further in subsequent years of treatment. Elevations of liver transaminases have been reported. Safety monitoring schedules for renal and liver parameters are recommended. Auditory (decreased hearing) and ocular (lens opacities) disturbances are uncommon, and yearly examinations are also recommended. These were dose-dependent. About two thirds of the patients showing serum creatinine increase returned below the 33% level without dose adjustment. In the remaining third the serum creatinine increase did not always respond to a dose reduction or a dose interruption. Indeed, in some cases, only a stabilisation of the serum creatinine values has been observed after dose reduction (see section 4.4).

In a retrospective meta-analysis of 2,102 adult and paediatric beta-thalassaemia patients with transfusional iron overload (including patients with different characteristics such as transfusion intensity, posology and treatment duration) treated in two randomised clinical trials and four open label studies of up to five years' duration, a mean creatinine clearance decrease of 13.2% in adult patients (95% CI: 14.4% to 12.1%; n=935) and 9.9% (95% CI: 11.1% to 8.6%; n=1,142) in paediatric patients was observed during the first year of treatment. In a subset of patients followed for more than one year (n=250 up to five years), no further decrease in mean creatinine clearance levels was observed in subsequent years.

In a 1-year, randomised, double-blind, placebo-controlled study in patients with non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes and iron overload, diarrhoea (9.1%), rash (9.1%), and nausea (7.3%) were the most frequent study drug-related adverse events reported by patients receiving 10 mg/kg/day of EXJADE. Abnormal serum creatinine and creatinine clearance values were reported in 5.5% and 1.8%, respectively, of patients receiving 10 mg/kg/day of EXJADE. Elevations of liver transaminases greater than 2 times the baseline and 5 times the upper limit of normal were reported in

Severe cutaneous adverse reactions (SCARs), including Stevens-Johnson syndrome (SJS), toxic epidermal necrolysis (TEN) and drug reaction with eosinophilia and systemic symptoms (DRESS) have been reported with the use of EXJADE (see section 4.4).

Tabulated list of adverse reactions

Adverse reactions are ranked below using the following convention: very common ($\geq 1/10$); common ($\geq 1/100$ to <1/10); uncommon ($\geq 1/1,000$ to <1/100); rare ($\geq 1/10,000$ to <1/1,000); very rare (<1/10,000); not known (cannot be estimated from the available data). Within each frequency grouping, adverse reactions are presented in order of decreasing seriousness.

Table 454

Blood and lymphatic system disorders

Not known: Pancytopenia¹, thrombocytopenia¹, anaemia aggravated¹,

neutropenia1

Immune system disorders

Not known: Hypersensitivity reactions (including anaphylactic

reactions anaphylaxis and angioedema)1

Metabolism and nutrition disorders

Not known: Metabolic acidosis¹

Psychiatric disorders

Uncommon: Anxiety, sleep disorder

Nervous system disorders

Common: Headache Uncommon: Dizziness

Eye disorders

Uncommon: Early cataract, maculopathy

Rare: Optic neuritis

Ear and labyrinth disorders

Uncommon: <u>Deafness Hearing loss</u> **Respiratory, thoracic and mediastinal disorders**

Uncommon: <u>Laryngeal Pharyngolaryngeal</u> pain

Gastrointestinal disorders

Common: Diarrhoea, constipation, vomiting, nausea, abdominal pain,

abdominal distension, dyspepsia

Uncommon: Gastrointestinal haemorrhage, gastric ulcer (including multiple

ulcers), duodenal ulcer, gastritis

Rare: Oesophagitis

Not known: Gastrointestinal perforation <u>acute pancreatitis</u>

Hepatobiliary disorders

Common: Transaminases increased Uncommon: Hepatitis, cholelithiasis Not known: Hepatic failure Hepatic failure

Skin and subcutaneous tissue disorders

Common: Rash, pruritus

Uncommon: Pigmentation disorder

Rare: Drug reaction with eosinophilia and systemic symptoms (DRESS)

Not known: Stevens-Johnson syndrome¹, hypersensitivity leukocytoelastic

vasculitis¹, urticaria¹, erythema multiforme¹, alopecia¹, toxic

epidermal necrolysis (TEN)¹

Renal and urinary disorders

Very common: Blood creatinine increased

Common: Proteinuria

Uncommon: Renal tubular disorder tubulopathy (acquired Fanconi's syndrome),

glycosuria

Not known: Acute renal failure¹, tubulointerstitial nephritis¹, nephrolithiasis¹,

renal tubular necrosis¹

General disorders and administration site conditions

Uncommon: Pyrexia, oedema, fatigue

Adverse reactions reported during post-marketing experience. These are derived from spontaneous reports for which it is not always possible to reliably establish frequency or a causal relationship to exposure to the medicinal product.

Severe forms associated with changes in consciousness in the context of hyperammonaemic encephalopathy have been reported.

Description of selected adverse reactions

Gallstones and related biliary disorders were reported in about 2% of patients. Elevations of liver transaminases were reported as an adverse reaction in 2% of patients. Elevations of transaminases greater than 10 times the upper limit of the normal range, suggestive of hepatitis, were uncommon (0.3%). During post-marketing experience, hepatic failure, sometimes fatal, has been reported with EXJADE, especially in patients with pre-existing liver cirrhosis (see section 4.4). There have been post-marketing reports of metabolic acidosis. The majority of these patients had renal impairment, renal tubulopathy (Fanconi's syndrome) or diarrhoea, or conditions where acid-base imbalance is a known complication (see section 4.4). Cases of serious acute pancreatitis were observed without documented underlying biliary conditions Serious acute pancreatitis may potentially occur as a complication of gallstones (and related biliary disorders). As with other iron chelator treatment, high-frequency hearing loss and lenticular opacities (early cataracts) have been uncommonly observed in patients treated with EXJADE-deferasirox (see section 4.4).

Creatinine clearance in transfusional iron overload

In a retrospective meta-analysis of 2,102 adult and paediatric beta-thalassaemia patients with transfusional iron overload treated with EXJADE in two randomised and four open label studies of up to five years' duration, a mean creatinine clearance decrease of 13.2% in adult patients (95% CI: -14.4% to -12.1%; n=935) and 9.9% (95% CI: -11.1% to -8.6%; n=1,142) in paediatric patients was observed during the first year of treatment. In 250 patients who were followed for up to five years, no further decrease in mean creatinine clearance levels was observed.

Clinical study in patients with non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes
In a 1-year study in patients with non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes and iron overload (EXJADE at a dose of 10 mg/kg/day), diarrhoea (9.1%), rash (9.1%), and nausea (7.3%) were the most frequent study drug-related adverse events. Abnormal serum creatinine and creatinine clearance values were reported in 5.5% and 1.8% of patients, respectively. Elevations of liver transaminases greater than 2 times the baseline and 5 times the upper limit of normal were reported in 1.8% of patients.

Paediatric population

In two clinical studies, growth and sexual development of paediatric patients treated with deferasirox for up to 5 years were not affected (see section 4.4).

Diarrhoea is reported more commonly in paediatric patients aged 2 to 5 years than in older patients.

Renal tubulopathy has been mainly reported in children and adolescents with beta-thalassaemia treated with <u>EXJADE</u>deferasirox. <u>In post-marketing reports</u>, a high proportion of cases of metabolic acidosis occurred in children in the context of Fanconi syndrome.

Acute pancreatitis has been reported, particularly in children and adolescents.

Reporting of suspected adverse reactions

Reporting suspected adverse reactions after authorisation of the medicinal product is important. It allows continued monitoring of the benefit/risk balance of the medicinal product.

Any suspected adverse events should be reported to the Ministry of Health according to the National Regulation by using an online form

(http://forms.gov.il/globaldata/getsequence/getsequence.aspx?formType=AdversEffectMedic@moh.h ealth.gov.il_https://sideeffects.health.gov.il/).

4.9 Overdose

Cases of overdose (2-3 times the prescribed dose for several weeks) have been reported. In one case, this resulted in subclinical hepatitis which resolved after a dose interruption. Single doses of 80 mg/kg in iron-overloaded thalassaemic patients caused mild nausea and diarrhoea.

Early signs of acute overdose are digestive effects such as abdominal pain, diarrhoea, nausea and vomiting. Hepatic and renal disorders have been reported, including cases of liver enzyme and creatinine increased with recovery after treatment discontinuation. An erroneously administered single dose of 90 mg/kg led to Fanconi syndrome which resolved after treatment.

Acute signs of overdose may include nausea, vomiting, headache and diarrhoea. There is no specific antidote for deferasirox. Standard procedures for management of overdose may be indicated as well as symptomatic treatment. Overdose may be treated by induction of emesis or by gastric lavage, and by symptomatic treatment. as medically appropriate.

5. PHARMACOLOGICAL PROPERTIES

5.1 Pharmacodynamic properties

Pharmacotherapeutic group: Iron chelating agents, ATC code: V03AC03

Mechanism of action

Deferasirox is an orally active chelator that is highly selective for iron (III). It is a tridentate ligand that binds iron with high affinity in a 2:1 ratio. Deferasirox promotes excretion of iron, primarily in the faeces. Deferasirox has low affinity for zinc and copper, and does not cause constant low serum levels of these metals.

Pharmacodynamic effects

In an iron-balance metabolic study in iron-overloaded adult thalassaemic patients, EXJADE at daily doses of 10, 20 and 40 mg/kg induced the mean net excretion of 0.119, 0.329 and 0.445 mg Fe/kg body weight/day, respectively.

Clinical efficacy and safety

EXJADE has been investigated in 411 adult (age ≥16 years) and 292 paediatric patients (aged 2 to <16 years) with chronic iron overload due to blood transfusions. Of the paediatric patients 52 were aged 2 to 5 years. The underlying conditions requiring transfusion included beta-thalassaemia, sickle cell disease and other congenital and acquired anaemias (myelodysplastic syndromes MDS), Diamond-Blackfan syndrome, aplastic anaemia and other very rare anaemias).

Daily treatment at doses of 20 and 30 mg/kg for one year in frequently transfused adult and paediatric patients with beta-thalassaemia led to reductions in indicators of total body iron; liver iron concentration was reduced by about -0.4 and -8.9 mg Fe/g liver (biopsy dry weight (dw)) on average, respectively, and serum ferritin was reduced by about -36 and -926 μ g/l on average, respectively. At these same doses the ratios of iron excretion: iron intake were 1.02 (indicating net iron balance) and

1.67 (indicating net iron removal), respectively. EXJADE induced similar responses in iron-overloaded patients with other anaemias. Daily doses of 10 mg/kg for one year could maintain liver iron and serum ferritin levels and induce net iron balance in patients receiving infrequent transfusions or exchange transfusions. Serum ferritin assessed by monthly monitoring reflected changes in liver iron concentration indicating that trends in serum ferritin can be used to monitor response to therapy. Limited clinical data (29 patients with normal cardiac function at baseline) using MRI indicate that treatment with EXJADE 10-30 mg/kg/day for 1 year may also reduce levels of iron in the heart (on average, MRI T2* increased from 18.3 to 23.0 milliseconds).

The principal analysis of the pivotal comparative study in 586 patients suffering from beta-thalassaemia and transfusional iron overload did not demonstrate non-inferiority of EXJADE to deferoxamine in the analysis of the total patient population. It appeared from a post-hoc analysis of this study that, in the subgroup of patients with liver iron concentration ≥ 7 mg Fe/g dw treated with EXJADE (20 and 30 mg/kg) or deferoxamine (35 to ≥ 50 mg/kg), the non-inferiority criteria were achieved. However, in patients with liver iron concentration < 7 mg Fe/g dw treated with EXJADE (5 and 10 mg/kg) or deferoxamine (20 to 35 mg/kg), non-inferiority was not established due to imbalance in the dosing of the two chelators. This imbalance occurred because patients on deferoxamine were allowed to remain on their pre-study dose even if it was higher than the protocol specified dose. Fifty-six patients under the age of 6 years participated in this pivotal study, 28 of them receiving EXJADE.

It appeared from preclinical and clinical studies that EXJADE could be as active as deferoxamine when used in a dose ratio of 2:1 (i.e. a dose of EXJADE that is numerically half of the deferoxamine dose). However, this dosing recommendation was not prospectively assessed in the clinical trialstudies.

In addition, in patients with liver iron concentration ≥7 mg Fe/g dw with various rare anaemias or sickle cell disease, EXJADE up to 20 and 30 mg/kg produced a decrease in liver iron concentration and serum ferritin comparable to that obtained in patients with beta-thalassaemia.

A placebo-controlled randomised study was performed in 225 patients with MDS (Low/Int-1 risk) and transfusional iron overload. The results of this study suggest that there is a positive impact of deferasirox on event-free survival (EFS, a composite endpoint including non-fatal cardiac or liver events) and serum ferritin levels. The safety profile was consistent with previous studies in adult MDS patients.

In a 5-year observational study in which 267 children aged 2 to <6 years (at enrollment) with transfusional haemosiderosis received deferasirox, there were no clinically meaningful differences in the safety and tolerability profile of EXJADE in paediatric patients aged 2 to <6 years compared to the overall adult and older paediatric population, including increases in serum creatinine of >33% and above the upper limit of normal on \geq 2 consecutive occasions (3.1%), and elevation of alanine aminotransferase (ALT) greater than 5 times the upper limit of normal (4.3%). Single events of increase in ALT and aspartate aminotransferase were reported in 20.0% and 8.3%, respectively, of the 145 patients who completed the study.

In a study to assess the safety of deferasirox, 173 adult and paediatric patients with transfusion dependent thalassaemia or myelodysplastic syndrome were treated for 24 weeks. A comparable safety profile for film-coated and dispersible tablets was observed.

In patients with non-transfusion-dependent thalassaemia syndromes and iron overload, treatment with EXJADE was assessed in a 1-year, randomised, double-blind, placebo-controlled study. The study compared the efficacy of two different deferasirox regimens (starting doses of 5 and 10 mg/kg/day, 55 patients in each arm) and of matching placebo (56 patients). The study enrolled 145 adult and 21 paediatric patients. The primary efficacy parameter was the change in liver iron concentration (LIC) from baseline after 12 months of treatment. One of the secondary efficacy parameters was the change

in serum ferritin between baseline and fourth quarter. At a starting dose of 10 mg/kg/day, EXJADE led to reductions in indicators of total body iron. On average, liver iron concentration decreased by 3.80 mg Fe/g dw in patients treated with EXJADE (starting dose 10 mg/kg/day) and increased by 0.38 mg Fe/g dw in patients treated with placebo (p<0.001). On average, serum ferritin decreased by 222.0 μ g/l in patients treated with EXJADE (starting dose 10 mg/kg/day) and increased by 115 μ g/l in patients treated with placebo (p<0.001).

The European Medicines Agency has deferred the obligation to submit the results of studies with EXJADE in one or more subsets of the paediatric population in the treatment of chronic iron overload requiring chelation therapy (see section 4.2 for information on paediatric use).

5.2 Pharmacokinetic properties

Absorption

Deferasirox EXJADE is absorbed following oral administration with a median time to maximum plasma concentration (t_{max}) of about 1.5 to 4 hours. The absolute bioavailability (AUC) of deferasirox EXJADE from EXJADE tablets is about 70% compared to an intravenous dose. Total exposure (AUC) was approximately doubled when taken along with a high-fat breakfast (fat content >50% of calories) and by about 50% when taken along with a standard breakfast. The bioavailability (AUC) of deferasirox EXJADE was moderately (approx. 13–25%) elevated when taken 30 minutes before meals with normal or high fat content.

Distribution

Deferasirox is highly (99%) protein bound to plasma proteins, almost exclusively serum albumin, and has a small volume of distribution of approximately 14 litres in adults.

Biotransformation

Glucuronidation is the main metabolic pathway for deferasirox, with subsequent biliary excretion. Deconjugation of glucuronidates in the intestine and subsequent reabsorption (enterohepatic recycling) is likely to occur: in a healthy volunteer study, the administration of cholestyramine after a single dose of deferasirox resulted in a 45% decrease in deferasirox exposure (AUC).

Deferasirox is mainly glucuronidated by UGT1A1 and to a lesser extent UGT1A3. CYP450-catalysed (oxidative) metabolism of deferasirox appears to be minor in humans (about 8%). No inhibition of deferasirox metabolism by hydroxyurea was observed *in vitro*.

Elimination

Deferasirox and its metabolites are primarily excreted in the faeces (84% of the dose). Renal excretion of deferasirox and its metabolites is minimal (8% of the dose). The mean elimination half-life ($t_{1/2}$) ranged from 8 to 16 hours. The transporters MRP2 and MXR (BCRP) are involved in the biliary excretion of deferasirox.

Linearity / non-linearity

The C_{max} and AUC_{0-24h} of deferasirox increase approximately linearly with dose under steady-state conditions. Upon multiple dosing exposure increased by an accumulation factor of 1.3 to 2.3.

Characteristics in patients

Paediatric patients

The overall exposure of adolescents (12 to \leq 17 years) and children (2 to <12 years) to deferasirox after single and multiple doses was lower than that in adult patients. In children younger than 6 years old exposure was about 50% lower than in adults. Since dosing is individually adjusted according to response this is not expected to have clinical consequences.

Gender

Females have a moderately lower apparent clearance (by 17.5%) for deferasirox compared to males. Since dosing is individually adjusted according to response this is not expected to have clinical

consequences.

Elderly patients

The pharmacokinetics of deferasirox have not been studied in elderly patients (aged 65 or older).

Renal or hepatic impairment

The pharmacokinetics of deferasirox have not been studied in patients with renal impairment. The pharmacokinetics of deferasirox were not influenced by liver transaminase levels up to 5 times the upper limit of the normal range.

In a clinical study using single doses of 20 mg/kg deferasirox, the average exposure was increased by 16% in subjects with mild hepatic impairment (Child-Pugh Class A) and by 76% in subjects with moderate hepatic impairment (Child-Pugh Class B) compared to subjects with normal hepatic function. The average C_{max} of deferasirox in subjects with mild or moderate hepatic impairment was increased by 22%. Exposure was increased 2.8-fold in one subject with severe hepatic impairment (Child-Pugh Class C) (see sections 4.2 and 4.4).

5.3 Preclinical safety data

Preclinical Non-clinical data reveal no special hazard for patients with iron overload humans, based on conventional studies of safety pharmacology, repeated dose toxicity, genotoxicity or carcinogenic potential. The main findings were kidney toxicity and lens opacity (cataracts). Similar findings were observed in neonatal and juvenile animals. The kidney toxicity is considered mainly due to iron deprivation in animals that were not previously overloaded with iron.

Tests of genotoxicity *in vitro* were either negative (Ames test, chromosomal aberration test) or positive (V79 screen). while Deferasirox deferasirox caused formation of micronuclei *in vivo* in the bone marrow, but not liver, of non-iron-loaded rats at lethal doses. No such effects were observed in iron-preloaded rats. Deferasirox was not carcinogenic when administered to rats in a 2-year study and transgenic p53+/- heterozygous mice in a 6-month study.

The potential for toxicity to reproduction was assessed in rats and rabbits. Deferasirox was not teratogenic, but caused increased frequency of skeletal variations and stillborn pups in rats at high doses that were severely toxic to the non-iron-overloaded mother. Deferasirox did not cause other effects on fertility or reproduction.

6. PHARMACEUTICAL PARTICULARS

6.1 List of excipients

Crospovidone

Lactose monohydrate (200 mesh)

Lactose monohydrate (spray dried)

Microcrystalline cellulose (NF) / Cellulose, microcrystalline (Ph. Eur.)

Povidone (K30)

Sodium lauril sulfate

Colloidal silicone dioxide (NF) / Silica, colloidal anhydrous (Ph. Eur.)

Magnesium stearate

6.2 Incompatibilities

Dispersion in carbonated drinks or milk is not recommended due to foaming and slow dispersion, respectively.

6.3 Shelf life

The expiry date of the product is indicated on the packaging materials.

6.4 Special precautions for storage

Do not store above 30°C.

Store in the original package in order to protect from moisture.

6.5 Nature and contents of container

PVC/PE/PVDC_-/Aluminium blisters.

Packs containing 28 or 84 dispersible tablets.

Not all pack sizes may be marketed.

6.6 Special precautions for disposal

No special requirements.

7. REGISTRATION LICENSE HOLDER AND IMPORTER

Novartis Israel Ltd., P.O.B 7126, Tel Aviv 36 Shacham St., Petach Tikva.

8. REGISTRATION NUMBER(S)

Exjade 125mg: 133 99 31337 Exjade 250mg: 134 02 31338 Exjade 500mg: 134 01 31339

9. MANUFACTURER

Novartis Pharma Stein AG., Stein, Switzerland. For: Novartis Pharma AG, Basel, Switzerland

Revised in Sep 2020

עלון לצרכן לפי תקנות הרוקחים (תכשירים) התשמ"ו- 1986

התרופה משווקת על פי מרשם רופא בלבד

אקסג'ייד 500 מ''ג	<u>אקסג'ייד 250 מ"ג</u>	<u>אקסג'ייד 125 מ"ג</u>
טבליות מסיסות	טבליות מסיסות	טבליות מסיסות
טבליוונ בוסיטוונ	<u>טבליוונ ביטיטוונ</u>	טבליוונ בוסיטוונ
<u>כל טבליה מסיסה מכילה :</u>	<u>כל טבליה מסיסה מכילה :</u>	<u>כל טבליה מסיסה מכילה :</u>
דפראסירוקס 500 מייג	<u>דפראסירוקס 250 מייג</u>	<u>דפראסירוקס 125 מייג</u>
Deferasirox 500 mg	Deferasirox 250 mg	<u>Deferasirox 125 mg</u>

חומרים בלתי פעילים: ראה <u>סעיף 2 יימידע חשוב על חלק מהמרכיבים של התרופהיי וכן</u> סעיף 6 יימידע נוסףיי. **קרא בעיון את העלון עד סופו בטרם תשתמש בתרופה.** עלון זה מכיל מידע תמציתי על התרופה. אם יש לך שאלות נוספות, פנה אל הרופא או אל הרוקח .

תרופה זו נרשמה לטיפול במחלת<u>ך או לטיפול במחלה של הילד/ה שלך</u>. אל תעביר אותה לאחרים. היא עלולה להזיק להם אפילו אם נראה לך כי מחלתם דומה.

1. למה מיועדת התרופה?

- לטיפול בעומס יתר כרוני של ברזל (Iron Overload) הנגרם מעירויי דם, במבוגרים ובילדים (מגיל שנתיים ומעלה).
 - לטיפול בעומס יתר כרוני של ברזל שאינו תלוי בעירויי דם בחולי תלסמיה מגיל 10 ומעלה.

קבוצה תרפויטית: קושרי ברזל (Iron chelating agent).

עירויי דם חוזרים נדרשים לעיתים בחולים הסובלים מסוגים מסוימים של אנמיה כגון תלסמיה, אנמיה חרמשית ותסמונות מיאלודיספלסטיות (Myelodysplastic Syndrome, (MDS). אולם, עירויי דם חוזרים עלולים לגרום להצטברות של עודף ברזל. זאת מאחר ודם מכיל ברזל ולגוף אין דרך טבעית לסלק את עודף הברזל המתקבל עם עירויי הדם.

בחולי תלסמיה שאינם תלויים בעירויי דם, עומס ברזל עלול להתפתח במשך הזמן בעיקר עקב ספיגה מוגברת של ברזל ממזון כתגובה לספירות נמוכות של תאי דם.

במשך הזמן, הברזל העודף יכול לגרום נזק לאיברים חיוניים כגון הכבד והלב.

תרופות מסוג iron chelators משמשות לסילוק הברזל העודף ומפחיתות את הסיכון לגרימת נזק לאיברי הגוף.

אקסגיייד לוכדת ומסלקת עודף ברזל אשר לאחר מכן מופרש בעיקר בצואה.

לפני שימוש בתרופה ___.2

<u>אין להשתמש בתרופה אם: X</u>

- אתה רגיש (אלרגי) ל- deferasirox או לכל אחד מהמרכיבים הנוספים אשר מכילה התרופה המופיעים בסעיף 6 יימידע deferasirox אתה רגיש (אלרגי) ל- לגביך, ספר לרופא שלך לפני נטילת אקסג׳ייד. אם אתה חושב שהנך אלרגי, התייעץ עם מרופא שלך.
 - יש לך מחלת כליות בינונית או חמורה.
 - iron chelator קושרי ברזל). הנך נוטל כעת תרופה אחרת מסוג

אין להשתמש בתרופה אם: X

- אתה רגיש (אלרגי) ל- deferasirox או לכל אחד מהמרכיבים הנוספים אשר מכילה התרופה המופיעים בסעיף 6 יימידע נוסף״. אם הדבר רלוונטי לגביך, **ספר לרופא שלך לפני נטילת אקסג׳ייד**. אם אתה חושב שהנך אלרגי, התייעץ עם הרופא שלד.
 - יש לד מחלת כליות בינונית או חמורה.
 - הנד נוטל כעת תרופה אחרת מסוג iron chelator.

אקסג'ייד אינה מומלצת אם

יש לך תסמונת מיאלודיספלסטית (MDS) ירידה בייצור תאי הדם עייי מח העצם) בשלב מתקדם או סרטן מתקדם.

אזהרות מיוחדות הנוגעות לשימוש בתרופה:

לפני הטיפול באקסג'ייד, ספר לרופא אם:

- יש לך תסמונת מיאלודיספלסטית (MDS). הפקה מופחתת של תאי דם על-ידי מח העצם) בשלב מתקדם או סרטן מתקדם. השימוש באקסגייד אינו מומלץ במצבים אלה.
 - יש לד בעיה בכבד או בכליות.
 - הנד סובל מבעיה בלב שנגרמה מעומס ברזל.
 - אתה מבחין בירידה משמעותית במתן שתן (סימן לבעיה בכליות).
- יש לד פריחה חמורה, או קשיי נשימה וסחרחורת או נפיחות בעיקר של הפנים והגרון (סימנים של תגובה אלרגית חמורה, ראה גם בסעיף 4 "תופעות לוואי").
- <u>יש לך שילוב של כל אחד מהתסמינים הבאים: פריחה, האדמה של העורעור אדום,</u> שלפוחיות על השפתיים, העיניים או הפה, קילוף של העור, כאב גרוןחום <mark>גבוה, תסמינים דמויי שפעת, קשרי לימפה מוגדלים</mark> (סימנים של תגובת עור חמורה, ראה גם בסעיף 4 ״תופעות לוואי״).
- אתה חש שילוב של נמנום, כאב בצד העליון הימני של הבטן, הצהבה או עלייה בהצהבת העור או העיניים ושתן כהה (סימנים של בעיות בכבד).
- אתה חווה קשיי חשיבה, זכרון מידע או פתרון בעיות, מרגיש פחות ערני או מודע לסביבה, או מרגיש ישנוני מאוד עם אנרגיות ירודות (סימנים של רמה גבוהה של אמוניה בדם, אשר עשויה להיות קשורה לבעיות בכבד או כליות, ראה גם סעיף 4 ייתופעות לוואי יי).
 - אתה מקיא דם ו/או יש לך צואה שחורה.
 - יש לך כאב בטן תדיר, בייחוד לאחר אכילה או נטילת אקסגיייד.
 - יש לך צרבות תדירות.
 - יש לך ספירת טסיות או תאי דם לבנים נמוכה בבדיקות הדם שלך.
 - יש לך טשטוש ראייה או הקאות.
 - יש לד שלשול או הקאות.

במידה ואחד מהמצבים האלה רלוונטי לגביך, ספר לרופא מיד.

! ילדים ומתבגרים

ניתן להשתמש באקסגיייד בילדים ומתבגרים מגיל שנתיים ומעלה לטיפול בעומס יתר כרוני של ברזל (Iron Overload) הנגרם מעירויי דם ומגיל 10 ומעלה לטיפול בעומס יתר כרוני של ברזל שאינו תלוי בעירויי דם בחולי תלסמיה.

הרופא יתאים את המינון בהתאם לגדילת הילד.

אקסגיייד אינה מיועדת לשימוש בילדים מתחת לגיל שנתיים.

! בדיקות ומעקב:

במהלך הטיפול עליך לעבור בדיקות דם ושתן באופן סדיר. בדיקות אלו ינטרו את רמת הברזל בגופך (רמות פריטין בדם) כדי לבחון האם אקסגיייד משפיעה כנדרש. הבדיקות גם יעקבו אחר תפקודי הכליות שלך (רמות קראטינין בדם, נוכחות חלבון בשתן) ותפקודי הכבד שלך (רמות טרנסאמינאזות בדם, בילירובין ואלקליין פוספטאז). הרופא עשוי לבקש ממך לבצע ביופסיה של הכלייה, במקרה בו הוא חושד בפגיעה כלייתית משמעותית. יתכן שתעבור גם בדיקות MRI (הדמיה בתהודה מגנטית) על מנת לקבוע את כמות הברזל בכבד שלך. הרופא יתחשב בבדיקות אלו כאשר יחליט איזה מינון של אקסגיייד מתאים לך ביותר וכן ישתמש בבדיקות אלו כדי להחליט מתי עליך להפסיק ליטול אקסגיייד.

אנשים מבוגרים בגיל 65 ומעלה יכולים להשתמש באותה מנת באקסגייד באותה מנה כמו שאר המבוגרים. מטופלים קשישים עלולים לחוות יותר תופעות לוואי (בעיקר שלשול) ממטופלים צעירים יותר. הם צריכים להיות במעקב צמוד על-ידי הרופא שלהם לאיתור של תופעות לוואי אשר עשויות לדרוש התאמת מינון.

ניתן להשתמש באקסגיייד ב<u>ילדים ו</u>מתבגרים וילדים מעל לגיל שנתיים לטיפול בעומס יתר כרוני של ברזל (Iron Overload) הנגרם מעירויי דם ומעל לגיל 10 לטיפול בעומס יתר כרוני של ברזל שאינו תלוי בעירויי דם בחולי תלסמיה.

כשהמטופל גדל, הרופא יתאים את המינון.

אקסגיייד אינה מומלצת לשימוש בילדים מתחת לגיל שנתיים.

! אינטראקציות/תגובות בין תרופתיות

+ אם אתה לוקח, או אם לקחת לאחרונה, תרופות אחרות כולל תרופות ללא מרשם ותוספי תזונה, ספר על כך לרופא או לרוקח.

- אין לשלב לקיחת אקסגיייד עם תכשירים קושרי ברזל נוספים.
- אין ליטול תרופות נוגדות חומצה (תרופות המשמשות לטיפול בצרבת) המכילות אלומיניום באותו הזמן ביום עם אקסגיייד.

במיוחד יש ליידע את הרופא או הרוקח אם אתה לוקח:

- ציקלוספורין (משמש למניעת דחיית איבר מושתל או במצבים אחרים, לדוגמה דלקת פרקים שגרונית או אסט<u>תמה דלקת דלקת אלרגית</u>של העור)
 - סימבסטטין (משמש להורדת כולסטרול) •
 - משככי כאבים מסוימים או תרופות נוגדות דלקת (לדוגמא, אספירין, איבופרופן, קורטיקוסטרואידים)
 - ביספוספונטים במתן דרך הפה (משמשים לטיפול באוסטיאופורוזיס)
 - תרופות נוגדות קרישה (משמשות למניעה או לטיפול בהיווצרות קרישי דם)
 - אמצעי מניעה הורמונליים (תכשירים למניעת הריון) •
 - בפרידיל, ארגוטאמין <u>(משמשות לטיפול בבעיות בלב ומיגרנות).</u>
 - רפאגליניד (משמש לטיפול בסוכרת)
 - ריפאמפיצין (משמש לטיפול בשחפת)
 - פניטואין, פנוברביטל, קרבמזפין (משמשים לטיפול באפילפסיה)
 - ריטונאויר (משמש לטיפול בזיהום HIV)
 - פאקליטקסל (משמש לטיפול בסרטן) •
 - תיאופילין (משמש לטיפול במחלות נשימה כגון אסתמה) •
 - קלוזפין (משמש לטיפול בהפרעות פסיכיאטריות כגון סכיזופרניה)
 - טיזנידין (משמש כמרפה שרירים)
 - כולסטיראמין (משמש להורדת רמות כולסטרול בדם)
 - בוסולפן (משמש כטיפול לפני החשתלה על מנת להרוס את מוח העצם המקורי לפני החשתלה).
 - מידאזולאם (משמש להקל על חרדה ו/או קושי לישון).

יתכן שידרשו בדיקות נוספות על מנת לנטר את רמתן של חלק מהתרופות בדמך.

! שימוש באקסג׳ייד תרופהומזון

יש ליטול אקסגיייד על קיבה ריקה ולחכות לפחות 30 דקות לפני אכילת מזון כלשהו, עדיף בזמן קבוע בכל יום. יש למוסס את הטבליות בכוס מים, מיץ תפוחים או מיץ תפוזים. אין למוסס את הטבליות במשקאות תוססים או בחלב (ראה גם להלן ייכיצד ליטול אקסגייידיי).

! שימוש בקשישים (מבוגרים בגיל 65 ומעלה)

אנשים מבוגרים בגיל 65 ומעלה יכולים להשתמש באותה מנת אקסג׳ייד באותה מנה כמו שאר המבוגרים. מטופלים קשישים עלולים לחוות יותר תופעות לוואי (בעיקר שלשול) ממטופלים צעירים יותר. הם צריכים להיות במעקב צמוד על-ידי הרופא שלהם לאיתור של תופעות לוואי אשר עשויות לדרוש התאמת מינון.

שימוש בילדים ומתבגרים!

ניתן להשתמש באקסגיייד בילדים ומתבגרים וילדים מעל לגיל שנתיים בגיל שנתיים ומעלה לטיפול בעומס יתר כרוני של ברזל (Iron Overload) הנגרם מעירויי דם ומעל לגיל 10 ומגלה לטיפול בעומס יתר כרוני של ברזל שאינו תלוי בעירויי דם בחולי תלסמיה.

כשהמטופל גדל, הרופא יתאים את המינון. <u>הרופא יתאים את המינון בהתאם לגדילת הילד.</u>

אקסגיייד אינה מומלצת לשימוש בילדים מתחת לגיל שנתיים.

! הריון והנקה

אם הנך בהריון <mark>או מניקה</mark>, חושבת שהנך בהריון <mark>או מתכננת להרות</mark> יש להוועץ ברופא לפני השימוש בתרופה. אקסגיייד אינה מומלצת בזמן הריון אלא אם הינה הכרחית בבירור. אם הינך בהריון או חושבת שהינך בהריון, ידעי את הרופא שלך, שידון עמך האם את יכולה ליטול אקסגיייד בזמן ההריון. <mark>אם את משתמשת בגלולות או מדבקות למניעת הריון עליך</mark> להשתמש באמצעי מניעה נוסף או אחר (כגון קונדום), כיוון שאקסגיייד עלולה לפגום ביעילות של גלולות או מדבקות למניעת

> הנקה אינה מומלצת במהלך הטיפול באקסג׳ייד. ידעי את הרופא שלך אם הינך מניקה. יש להיוועץ ברופא או ברוקח לפני נטילת תרופה כלשהי.

! נהיגה ושימוש במכונות

במידה והנך מרגיש סחרחורת לאחר נטילת אקסגיייד, אין לנהוג ברכב או להפעיל כלים או מכונות עד שהרגשתך תהיה שוב תקינה. באשר לילדים יש להזהירם מרכיבה על אופניים או ממשחקים בקרבת הכביש וכדומה.

! מידע חשוב על חלק מהמרכיבים של התרופה

טבליות אקסגיייד מכילות לקטוז (סוכר חלב). במידה ויש לך אי-סבילות לסוכרים מסוימים, ידע את הרופא לפני נטילת אקסגיייד.

. כל טבליה מסיסה של אקסגיייד 125 מייג מכילה כ- 136 מייג לקטוז מונוהידרט ו- $\frac{0.33}{0.17}$ מייג נתרן.

. כל טבליה מסיסה של אקסגיייד 250 מייג מכילה כ- 272 מייג לקטוז מונוהידרט ו- $\frac{0.670.34}{0.34}$ מייג נתרן

. כל טבליה מסיסה של אקסגיייד 500 מייג מכילה כ- 544 מייג לקטוז מונוהידרט ו- $\frac{1.340.67}{1.34}$ מייג נתרן

?ביצד תשתמש בתרופה?

תמיד יש להשתמש <u>בתכשיר תמיד</u> לפי הוראות הרופא. עליך לבדוק עם הרופא או הרוקח אם אינך בטוח <u>בנוגע למינון ואופן</u> הטיפול בתכשיר.

הטיפול באקסגיייד יבוצע תחת פיקוח של רופא המנוסה בטיפול בעודף ברזל הנגרם על-ידי עירויי דם.

המינון המקובל:

המינון ואופן הטיפול יקבעו על-ידי הרופא בלבד. המינון של אקסגיייד קשור למשקל הגוף בכל המטופלים. הרופא יחשב את המינון שאתה צריך ויאמר לך כמה טבליות ליטול בכל יום.

המינון היומי המקובל בדרך כלל בתחילת הטיפול הינו:

- <u>למטופלים המקבלים עירויי דם באופן סדיר-</u> 20 מ"ג לכל ק"ג ממשקל הגוף למטופלים המקבלים עירויי דם באופן
 סדיר. יתכן שהרופא שלך ימליץ על מינון התחלתי גבוה יותר או נמוך יותר בהתבסס על צרכי הטיפול האישיים שלך.
- <u>למטופלים שאינם מקבלים עירויי דם באופן סדיר 1</u>0 מייג לכל קייג ממשקל הגוף למטופלים שאינם מקבלים עירויי דם באופן סדיר 1 באופן סדיר.
 - בהתאם לתגובתך לטיפול, הרופא יכול מאוחר יותר להתאים לך את הטיפול עם מנה גבוהה או נמוכה יותר.

: המינון היומי המירבי הינו

- 40 מייג לכל קייג ממשקל הגוף למטופלים המקבלים עירויי דם באופן סדיר.
- 20 מייג לכל קייג ממשקל הגוף למטופלים מבוגרים שאינם מקבלים עירויי דם באופן סדיר.
 - 10 מייג לכל קייג ממשקל הגוף לילדים עד גיל 18שאינם מקבלים עירויי דם באופן סדיר.

אין לעבור על המנה המומלצת.

משך הטיפול:

יש להמשיך ליטול אקסג'ייד כל יום, כל זמן שהרופא מורה לך לעשות זאת. טיפול זה הוא טיפול- ממושך, ויתכן כי ימשך חודשים או שנים. הרופא המטפל יעקוב אחר מצבך באופן קבוע כדי לוודא שהטיפול משפיע עליך באופן הרצוי (ראה גם סעיף 2: "יבדיקות ומעקב").

במידה ויש לך שאלות לגבי משך הטיפול, פנה לרופא המטפל.

צורת הנטילה:

מתי ליטול אקסג'ייד<u>+1</u>

- יש ליטול אקסגיייד פעם ביום, כל יום, בערך באותו הזמן.
 - יש ליטול את הטבליות על קיבה ריקה.
 - ואז להמתין לפחות 30 דקות לפני אכילת מזון כלשהו.

נטילת אקסגיייד באותו זמן בכל יום תעזור לך גם לזכור מתי ליטול את הטבליות.

ביצד ליטול אקסג'ייד÷1

יש להכניס את הטבליה/ות לתוך כוס מים, מיץ תפוחים או מיץ תפוזים (100-200 מייל).

יש לערבב עד שהטבליה/ות מתמוססת/ות לחלוטין. הנוזל בכוס יראה עכור.

יש לשתות את כל תוכן הכוס, ואז להוסיף מעט מים או מיץ למה שנותר בכוס, לערבב ולשתות גם את זה.

*עב*וו ו

אין למוסס את הטבליות במשקאות תוססים או בחלב. אין ללעוס, לשבור או לכתוש את הטבליות. אין לבלוע את הטבליות בשלמותן.

משך הטיפול:

יש להמשיך ליטול אקסג'ייד כל יום, כל זמן שהרופא מורה לך לעשות זאת. טיפול זה הוא טיפול ממושך, ויתכן כי ימשך חודשים או שנים. הרופא המטפל יעקוב אחר מצבך באופן קבוע כדי לוודא שהטיפול משפיע עליך באופן הרצוי (ראה גם להלן: "בדיקות ומעקביי".

במידה ויש לך שאלות לגבי משך הטיפול, פנה לרופא המטפל.

בדיקות ומעקב:

במהלך הטיפול עליך לעבור בדיקות דם ושתן באופן סדיר. בדיקות אלו ינטרו את רמת הברזל בגופך (רמות פריטין בדם) כדי לבחון האם אקסגיייד משפיעה כנדרש. הבדיקות גם יעקבו אחר תפקודי הכליות שלך (רמות קראטינין בדם, נוכחות חלבון בשתן) ותפקודי הכבד שלך (רמות טרנסאמינאזות בדם, בילירובין ואלקליין פוספטאז. הרופא עשוי לבקש ממך לבצע ביופסיה של הכלייה, במקרה בו הוא חושד בפגיעה כלייתית משמעותית. יתכן שתעבור גם בדיקות MRI (הדמיה בתהודה מגנטית) על מנת לקבוע את כמות הברזל בכבד שלך. הרופא יתחשב בבדיקות אלו כאשר יחליט איזה מינון של אקסגיייד מתאים לך ביותר וכן ישתמש בבדיקות אלו כדי להחליט מתי עליך להפסיק ליטול אקסגייד.

עליך לעבור בדיקות שמיעה וראייה לפני תחילת הטיפול ופעם בשנה במהלך הטיפול כאמצעי זהירות.

בכל שאלה לגבי כיצד אקסגיייד פועלת או מדוע נרשמה עבורך, יש לפנות לרופא<u>או</u>־, לרוקחאו לאיש צוות רפואי..

אם נטלת מנת יתר או אם בטעות בלע ילד או אדם אחר מן התרופה:

פנה מיד לרופא או לחדר מיון של בית חולים והבא אריזת התרופה אתך. יתכן כי יהיה צורך בטיפול רפואי ${ t \underline{\mathsf{rnip}}}$.

אתה עלול לחוות תופעות כגון כאב בטן, שילשול, בחילה והקאה ובעיות בכליות או בכבד היכולות להיות רציניות.

אם שכחת ליטול את התרופה:

אם שכחת ליטול את התרופה בזמן הדרוש, עשה זאת ברגע שנזכרת באותו היום. קח את המנה הבאה בזמן הרגיל. אין ליטול מנה כפולה ביום הבא על מנת לפצות על הטבליה/ות שנשכחה/ו.

יש להתמיד בטיפול כפי שהומלץ על-ידי הרופא.

גם אם חל שיפור במצב בריאותך, אין להפסיק את הטיפול בתרופה ללא התייעצות עם הרופא.

אם אתה מפסיק את נטילת התרופה:

אין להפסיק את הטיפול באקסגיייד ללא הוראה מפורשת מהרופא. אם תפסיק לקחת אקסגיייד, הברזל העודף לא יסולק עוד מגופך (ראה גם לעיל "משך הטיפול").

> אין ליטול תרופות בחושך! בדוק התווית והמנה <u>בכל פעם</u> שהנך נוטל תרופה. הרכב משקפיים אם הנך זקוק להם. אם יש לך שאלות נוספות בנוגע לשימוש בתרופה, היוועץ ברופא או ברוקח.

תופעות לוואי .3.4

כמו בכל תרופה, השימוש באקסגיייד עלול לגרום לתופעות לוואי בחלק מהמשתמשים. אל תיבהל למקרא רשימת תופעות הלוואי. יתכן ולא תסבול מאף אחת מהן. רוב תופעות הלוואי הינן קלות עד מתונות ובדרך כלל יחלפו לאחר מספר ימים עד מספר שבועות של טיפול.

תופעות לוואי מסוימות עשויות עלולות להיות רציניות חמורותודורשות טיפול רפואי מיידי.

תופעות לוואי אלה הינן לא שכיחות (עלולות להשפיע על עד מטופל 1 בכל 100 מטופלים) או נדירות (עלולות להשפיע על עד מטופל 1 בכל 100 מטופלים) 100 מטופלים) בכל 1000 מטופלים)

יש להפסיק ליטול את התרופה ולפנות לרופא מיד אם אחד המקרים הבאים חל עליך או על ילדך:

- פריחה חמורה או קשיי נשימה וסחרחורת או התנפחות נפיחות בעיקר של הפנים והגרון (סימנים של תגובה אלרגית חמורה)
- <u>שילוב של של כל אחד מהתסמינים הבאים :</u> פריחה חמורה, האדמה של העורעור אדום, שלפוחיות בשפתיים, בעיניים או הפה, קילוף של העור, חום גבוה כאבי גרון, תסמינים דמויי שפעת, קשרי לימפה מוגדלים (סימנים של תגובה עורית חמורה).
 - ירידה משמעותית במתו שתו (סימו לבעיה בכליות)
- שילוב של נמנום, כאב בצד העליון הימני של הבטן, הצהבה או עלייה בהצהבת העור או העיניים ושתן כהה (סימנים של בעיות בכבד)
 - קושי לחשוב, לזכור מידע או לפתור בעיות, ערנות או מודעות מופחתת, או ישנוניות עם אנרגיות ירודות (סימנים של רמה גבוהה של אמוניה בדם, אשר עשויה להיות קשורה לבעיות בכבד או כליות ולהביא לשינוי בתפקוד המוח שלך).
 - הקאה דמית ו/או צואה שחורה
 - כאבי בטן תדירים, בייחוד לאחר אכילה או נטילה של אקסגיייד
 - צרבות תדירות •
 - אובדן ראייה חלקי
 - כאב חמור בבטן עליונה (דלקת לבלב) •

תופעות לוואי מסוימות עשויות להפוך לרציניות.

תופעות לוואי אלו הן לא שכיחות, כלומר הן עלולות להשפיע על עד מטופל 1 מכל 100 מטופלים.

יש לפנות לרופא בהקדם האפשרי אם:

- אתה סובל מראייה מטושטשת או מעורפלת
 - אתה סובל מירידה בשמיעה

תופעות לוואי נוספות:

תופעות לוואי שכיחות מאוד (עלולות להשפיע על יותר ממטופל 1 בכל 10 מטופלים):

• בדיקות דם הקשורות לתפקוד הכליה שאינן תקינות

תופעות לוואי שכיחות (עלולות להשפיע על עד מטופל 1 בכל 10 מטופלים):

- הפרעות במערכת העיכול כגון בחילה, הקאה, שלשול, כאב בטן, נפיחות, עצירות, קשיי עיכול
 - פריחה
 - כאב ראש •
 - בדיקות דם הקשורות לתפקוד הכבד שאינו תקינות
 - ירי •
 - בדיקות שתן שאינן תקינות (חלבון בשתן)

תופעות לוואי שאינן שכיחות (עלולות להשפיע על עד מטופל 1 בכל 100 מטופלים):

- סחרחורת
 - חום •
- כאב בגרון •
- נפיחות בזרועות או ברגליים
 - שינוי בצבע של העור
 - תרדה
 - הפרעות בשינה
 - עייפות •

תופעות לוואי עם שכיחות שאינה ידועה (לא ניתן להעריך את השכיחות מהנתונים הקיימים):

- ירידה במספר תאי הדם המעורבים בקרישת דם (טרומבוציטופניה), במספר תאי הדם האדומים (אנמיה חמורה), במספר תאי הדם הלבנים (נויטרופניה) או במספר כל סוגי תאי הדם (פאנציטופניה)
 - נשירת שיער •
 - אבנים בכליות
 - תפוקת שתן נמוכה
 - קרע בקיבה או בדופן המעי <mark>העלולים</mark> לגרום לכאב ולבחילה
 - היווצרות נקב בקיבה או במעי

סאב חמור בבטן עליונה (דלקת לבלב) •

• רמה חריגה של חומצה בדם

אם הופיעה תופעת לוואי, אם אחת מתופעות הלוואי מחמירה, או כאשר אתה סובל מתופעת לוואי שלא הווכרה צוינה-בעלון, עליך להתייעץ עם הרופא<u>. או הרוקח, או איש צוות רפואי</u>.

ניתן לדווח על תופעות לוואי למשרד הבריאות באמצעות לחיצה על הקישור "דיווח על תופעות לוואי עקב טיפול תרופתי" שנמצא בדף הבית של אתר משרד הבריאות (<u>www.health.gov.il</u>) המפנה לטופס המקוון לדיווח על תופעות לוואי,

: או עייי כניסה לקישור

https://forms.gov.il/globaldata/getsequence/getsequence.aspx?formType=AdversEffectMedic@moh.gov.il

/https://sideeffects.health.gov.il

4.5. איך לאחסן את התרופה?

מנע הרעלה! תרופה זו וכל תרופה אחרת יש לשמור במקום סגור מחוץ להישג ידם <u>וטווח ראייתם</u> של ילדים ו/או תינוקות ועל-ידי כך תמנע הרעלה. אל תגרום להקאה ללא הוראה מפורשת מהרופא.

אין להשתמש בתרופה אחרי תאריך התפוגה (exp. date) המופיע על גבי האריזה. תאריך התפוגה מתייחס ליום האחרון של אותו חודש.

.°30С30°С אין לאחסן מעל

יש לאחסן באריזה המקורית כדי להגן מלחות.

יש להרחיק מהישג ידם ושדה ראייתם של ילדים.

אין להשתמש באריזה פגומה, או בעלת סימנים של חבלה.

אין להשליך תרופות דרך שפכים או פסולת ביתית. שאל את הרוקח כיצד יש להשליך תרופות שאינן עוד בשימוש. פעולות אלה יסייעו להגן על הסביבה.

נוסף על החומר הפעיל התרופה מכילה גם:

Crospovidone, lactose monohydrate (200 mesh), lactose monohydrate (spray dried), microcrystalline cellulose (NF) / cellulose, microcrystalline (Ph. Eur.), povidone (K30), sodium lauryl sulphate, colloidal silicon dioxide (NF) / silica, colloidal anhydrous (Ph. Eur.), magnesium stearate.

כיצד נראית התרופה ומה תוכן האריזה:

אקסגיייד משווקת בצורת טבליות מסיסות בגודל אריזהארוזות באריזות המכילות.של 22 או 84 טבליות.

ייתכן ולא כל גדלי האריזה משווקים.

הטבעה אקסגיייד 125 מייג, 250 מייג ו- 500 מייג הינן בצבע לבן עד מעט צהוב, עגולות ושטוחות עם קצוות משופעים עם הטבעה של "125 $^{\circ}$ " ו- "150 $^{\circ}$ ", בהתאמה בצידן האחד ו- "NVR" בצידן האחר.

בעל הרישום והיבואן וכתובתו: נוברטיס ישראל בעיימ, ת.ד., 7126 תל אביב רחי שחם 36, פתח-תקווה.

שם היצרן וכתובתו: נוברטים פארמה שטיין איי גיי, שטיין, שוויץ עבור נוברטים פארמה איי גיי, בזל, שוויץ.

עלון זה נבדק ואושר ע"י משרד הבריאות בתאריך:דצמבר 2015. נערך בספטמבר 2020.

מספר רישום התרופה בפנקס התרופות הממלכתי במשרד הבריאות-:

אקסגיייד 125 מייג: 31337 99 93 אקסגיייד 250 מייג: 134 02 31338 אקסגיייד 500 מייג: 134 01 31339 אקסגיייד 500 מייג: 134 01 31339

לשם הפשטות ולהקלת הקריאה, עלון זה נוסח בלשון זכר. על אף זאת, התרופה מיועדת לבני שני המינים.